CAMPIONATUL DIVIZIEI A, EDIȚIA 1971 — 1972, VĂZUT DE ȘASE TEHNICIENI

Revista noastră își începe astăzi dezbaterile avînd ca temă campionatul recent încheiat.

Pentru început, primele comentarii sînt dedicate nivelului tehnic al ediției 1971/72 a Diviziei A, cum și unor aspecte speciale oferite de sezonul competițional trecut. În scopul de a da un caracter cît mai larg acestor dezbateri și de a întruni cît mai multe opinii autorizate, am adresat cinci întrebări unor antrenori și tehnicieni. Oaspeții noștri au fost :

Trei antrenori divizionari A — ȘTEFAN ONISIE, PETRE RĂDULESCU și BAZIL MARIAN — care au trăit în mod diferit acest campionat, dar l-au urmărit direct și îndeaproape, sub toate aspectele lui.

Un antrenor federal, membru al Colegiului central — CORNEL DRĂGUȘIN, prezent la multe antrenamente și meciuri ale divizionarelor A, ca îndrumător și observator ;

Un antrenor neutru — TRAIAN IONESCU care — deși nu mai antrenează o echipă de „A" — totuși a fost „în mijlocul campionatului" și cunoaște foarte bine problemele lui, generale și speciale ;

Un membru al Biroului Federal, președintele Comisiei centrale de competiții și disciplină — ȘTEFAN SOCACIU, un vechi activist al federației, cu multă experiență și documentat asupra competițiilor.

Întrebările și răspunsurile oaspeților noștri le găsiți în rîndurile care urmează :

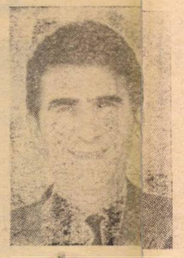

Ștefan ONISIE

Petrică RĂDULESCU

Bazil MARIAN

Cornel DRĂGUȘIN

Traian IONESCU

Ștefan SOCACIU

1 CUM APRECIAȚI NIVELUL CAMPIONATULUI RECENT ÎNCHEIAT, FAȚĂ DE EDIȚIA PRECEDENTĂ ?

Ștefan ONISIE :

Nivelul tehnic al competiției n-a fost inferior celui din ediția trecută. S-a înregistrat, după părerea mea, o echilibrare a forțelor. **Echipele provinciale și, indeosebi, F.C. Argeș, U.T.A. Cluj, A.S.A. și Steagul roșu, au progresat mult, devenind protagoniștele întrecerii.**

Ba mai mult, pe planul organizării jocului majoritatea echipelor au făcut pași înainte ; din cele 30 de meciuri, urmărite de mine prin forța lucrurilor, numai patru—cinci au avut un nivel mai scăzut. Celelalte, marea majoritate, le pot nota cu calificative de bine și chiar foarte bine.

Desigur, echipele bucureștene alcătuiesc în acest campionat o categorie aparte, ele nerușinînd să dea un randament normal din cauza solicitărilor intense ale jucătorilor lor la diferitele competiții cu caracter internațional.

Bazil MARIAN :

Campionatul recent încheiat a fost, după părerea mea, destul de fragmentat, cu perioade de întreruperi multe și lungi care cereau pe lîngă calitățile cunoscute, de a corespunde, și multă răbdare, dibăcie etc.

Totuși, aș putea să afirm că față de trecutul campionat ne-am consolidat și îmbunătățit, într-o oarecare măsură, unele probleme legate de metodică, de jocul echipei și chiar de educația jucătorilor. **Nivelul campionatului, în urma acestor creșteri minore, reflectate, de altfel, și în jocurile din acest campionat nu poate depăși calificativul de satisfăcător.** Dacă echipele bucureștene s-ar fi trezit puțin mai repede din somnul avute poate că și campionatul ar fi devenit mai interesant. Pe linia „fair-play-ului" jucătorilor, aș vrea să arăt că s-au înregistrat unele rezultate care trebuie să pună pe gînduri organele în drept în vederea asigurării unui climat sănătos, de la începutul și pînă la sfîrșitul competițiilor, pentru ca, într-adevăr cel mai bun să învingă.

Cornel DRAGUȘIN :

Dacă este să ne referim numai la campionatul propriu-zis, ca la o competiție de sine stătătoare, atunci este evident că actuala ediție s-a situat sub nivelul celei precedente. Privind însă lucrurile prin prisma manifestării de ansamblu a fotbalului românesc în acest an, nu putem să trecem cu vederea peste unele realități care au însemnat succese de prestigiu ale echipelor noastre de club și ale primei reprezentative în competițiile internaționale de amploare. Această remarcă nu trebuie considerată ca o simplă circumstanță atenuantă a nivelului mai scăzut al recentului campionat republican ; ci, întrucîtva și ca o explicație obiectivă. Pentru că nimeni nu poate contesta faptul că volumul mai mare al cerințelor, în ansamblul calendarului și al obligațiilor noastre competiționale interne și internaționale, nu a influențat și comportarea echipelor în campionat. În special a acelora din eșalonul valoric fruntaș, care de regulă imprimă nota de calitate a întrecerilor și care au fost supuse unui regim de solicitare maximă (Dinamo, Rapid, Steaua, U.T.A.)

De aceea mi se pare că răspunsul cel mai complet la prima întrebare ar suna cam așa : **pe planul manifestărilor competiționale interne mediocritatea a fost într-adevăr dominantă ; în schimb pe plan internațional fotbalul nostru a depășit nivelul anului trecut.**

Petrică RĂDULESCU :

Spre deosebire de nivelul atins de echipa națională și de unele formații de club în cupele europene, campionatul de anul acesta n-a atins parametrii așteptați. La această concluzie am ajuns și mai convingător prin comparație cu ediția anterioară a Diviziei A. În 1970/71, jucătorii de bun nivel au fost mai numeroase, echipele au avut mai multă constanță în comportare și au desfășurat un joc mai aproape de cerințele fotbalului modern, mai ales din punct de vedere al capacității de efort. De altfel, eu consider că dacă în ediția 1971/72 a cupelor europene citeva din reprezentantele noastre au avut evoluții bune, acest lucru îl datorează tocmai nivelului — de pregătire și joc — atins în campionatul precedent.

Scăderea nivelului tehnic general **a sezonul de curînd încheiat, accentuată și de finala slabă a Cupei, a apărut și mai evidentă în retur. În primăvară meciurile bune, în adevăratul sens al cuvîntului, au fost și mai puține decît în toamnă, iar eficacitatea a coborît și mai mult** (media de goluri : 1,96 în tur, 1,83 în retur), **influențînd și în acest mod latura spectaculară.**

Traian IONESCU :

Consider nivelul campionatului, recent încheiat, mai slab față de cele din anul trecut. Mai mult chiar, pot să afirm că, așa cum s-au prezentat lucrurile în această ediție competițională, **multe din echipele de Divizia A nu s-au dovedit prea mult, pe plan valoric, de aceea din eșalonul nostru secund.** După părerea mea, acest lucru se datorește mai multor cauze, printre care : **existența unui mare număr de fotbaliști mediocri în formațiile din prima divizie ; prezența multor jucători consacrați, care au îmbătrînit fiziologic și a altora tineri, care au „îmbătrînit", din punct de vedere al mentalității sportive ; amestecul inoportun al unor conducători în treburile echipelor, asocierea lor cu o parte dintre jucători și împiedicarea antrenorilor să-și facă meseria.**

Soluții ? **Se impune o urgentă reorganizare a structurii loturilor divizionare A,** după o serioasă analiză în cadrul căreia trebuie că participe organele F.R.F., conducerile clubu-rilor și antrenorii. O a doua măsură ar fi **acțiunea de impospătare a efectivelor de jucători, cu elemente tinere, talentate și dornice de afirmare.** Și în sfîrșit, o condiție a unei reușite depline în viitor, ar fi **renunțarea la acei conducători care și-au făcut din această funcție o profesie, preocupați de grija de a-și păstra „scaunul" și au de a munci cu nădejde și folos pentru fotbal.**

Ștefan SOCACIU :

Sub nivelul calitativ al campionatului trecut. A fost o ediție modestă. Una din explicații — sau cauze — este, după părerea mea, aceea că **jucătorii selecționați în loturile reprezentative au fost mult solicitați,** în stagii de pregătire și în meciuri, **și ei înșiși au acordat mai multă atenție** jocului lor în echipele naționale, ceea ce a fost foarte bine. Dar, aceste solicitări au avut repercusiuni asupra formațiilor lor de club. Revenit în sinul lor n-au mai dat randamentul așteptat în mod justificat, din partea unor internaționali, scăzînd calitatea jocului echipelor lor și, firește, și a campionatului.

2 CREDEȚI CĂ ECHIPELE S-AU APROPIAT DE CERINȚELE FOTBALULUI MODERN ?

Ștefan ONISIE :

Aș răspunde la această întrebare, separat, pe factorii antrenamentului. Din punct de vedere fizic, excepțind unele formații de mare renume, ca Ajax și Tottenham, echipele noastre s-au apropiat de un standard internațional. Gabaritul unora dintre fotbaliști mai lasă, însă, de dorit, și, în special, cel al virfurilor de atac.

O apropiere de nivelul cerințelor s-a înregistrat și la capitolul **tehnică.** Avem destui jucători în stare să realizeze execuții de mare fineță. **Mai trebuie de lucrat, însă, insistenți, pentru îmbunătățirea forței pentru trasul la poartă de la distanță, de la 20—30 de metri.** Prea mult caută jucătorii înscrierea golului prin excese de combinații.

În sfîrșit, din punct de vedere **tactic** s-au obținut îmbunătățiri, deși mai sînt echipe la noi care continuă să pună un prea mare accent pe apărare.

Petrică RĂDULESCU :

Nu, categoric nu ! Pregătirea echipelor, ca urmare a mentalității jucătorilor și a lipsei de exigență din partea antrenorilor, n-a micșorat decalajul existent față de cerințele pe plan internațional. **Sîntem încă răsmași în urmă în ce privește mișcarea în teren, circulația corectă a jucătorilor și a mingii, participarea tuturor jucătorilor în mod constant în apărare și atac, precum și folosirea tactică a ritmului de joc.**

Bazil MARIAN :

Sîntem în situația unui „alergător" care încearcă să țină pasul cu fotbalul avansat. Socotesc nostru, intrat de cîțiva ani în ritmul fierbinte al fotbalului internațional, este obligat să reziste și să se mențină la nivelul cerut. Ca rezultate, pînă nu de mult, doar echipa națională primea o notă de trecere. În anul internațional 1971-72 și echipele de club s-au autodepășit, reușind să ajungă într-o fază superioară în cupele europene. **Pe planul pregătirii, dacă la capitolul tehnico-tactic decalajul nu este atît de mare, pe plan fizic, însă, angajamentul total al echipelor cu fotbal avansat ne pune complet în umbră.** Este adevărat că pentru a asigura un angajament fizic total este necesar de a se îndeplini trei condiții, dintre care noi nu putem să satisfacem decît una — O PREGĂTIRE SUPERioară, deși și celelalte două sînt determinante în obținerea angajamentului fizic total.

Cornel DRAGUȘIN :

Cu excepția echipelor care au fost angajate în competițiile europene, restul formațiilor divizionare nu s-au apropiat, prin pregătire, de nivelul cerințelor fotbalului actual. O asemenea situație își găsește explicația în greșelile de selecție și alcătuire a loturilor. De ce ? **Fiindcă valoarea individuală modestă a unora dintre jucători — în special a celor noi promovați — din cadrul multor echipe, a creat mari dificultăți antrenorilor în ceea ce privește punerea de acord a încărcăturii de efort — impusă de necesități competiționale — cu posibilitățile reale ale jucătorilor.** De aceea și pregătirea a coborît la nivelul potențialului mediu al echipei și nu echipa s-a ridicat la nivelul cerințelor.

Traian IONESCU :

Sub raportul pregătirii — ca metode și mijloace folosite în acest scop — o mare parte din echipele noastre s-au apropiat de cerințele de plan internațional. Ce folos, însă, că randamentul în ansamblu al acestei pregătiri nu este cel scontat ! De ce acest lucru ? **În principal, pentru faptul că antrenorii au sînt lăsați să muncească. Acolo unde această cerință este o realitate și au numai o necesitate formală, se văd și roadele. Cîteva exemple grăitoare în acest sens : Șt. Onisie, T. Bour, Șt. Covaci.**

Față — spectacol creată de dinamovistul DUMITRIU II în partida cu S.C. Bacău, așa cum ne-ar plăcea să consemnăm cît mai multe în viitorul campionat

Foto : S. BAKCSY

3 CONSIDERAȚI CĂ AU APĂRUT NOUTĂȚI DE ORDIN TACTIC ?

Ștefan ONISIE :

Prea mari noutăți nu s-au înregistrat. Echipele noastre se străduiesc să adopte în joc lor elemente ale marelui fotbal (evidente mai ales în evoluția formației R. F. a Germaniei și a echipei Ajax) și anume **o colaborare perfectă între coechipieri, care prin îndeplinirea sarcinilor duble realizează trecerea elastică, rapidă, din apărare în atac și invers.** Jucătorii cu mare personalitate au o mare pondere în evoluția echipelor lor, ei sînt aceia care dau culoare jocului, deși se subordonează scopului colectiv.

Petrică RĂDULESCU :

Deși pe plan internațional au apărut destule noutăți tactice și mă refer în special la renunțarea aproape totală la „betonul" premeditat și la reconsiderarea jocului ofensiv, totuși în fotbalul nostru au pătruns foarte puține din ele. **Tot ceea ce s-a încercat este trecut la activul echipei naționale și numai sporadic la formațiile de club.** Motivele ? Cred că ele rezultă din răspunsul precedent.

Bazil MARIAN :

Noutatea esențială pe plan tactic o găsesc tocmai în această tratare a jocului de fotbal în cele două faze fundamentale și, mai precis, în echilibrul care trebuie să-l aibă o echipă în pregătire pe toate planurile, pentru a putea pune în aplicare, pe parcursul jocului, cele două lecții, ale atacului și apărării ; de așa manieră încît să nu se producă nici un fel de perturbare în echipă, asigurîndu-se **SIGURANȚA ÎN APĂRARE și SPORIREA EFICACITĂȚII în atac. Or, aceste lucruri nu și-au găsit încă pe deplin aplicarea la noi...**

4 CUM EXPLICAȚI ASALTUL ȘI ASCENSIUNEA ECHIPELOR PROVINCIALE ?

Ștefan ONISIE :

Prin aceea că, după părerea mea, **în provincie se lucrează mai liniștit, jucătorii acestor formații fiind mai puțin angajați în acțiunile diferitelor loturi reprezentative.** Nu este lipsit de importanță și faptul că echipe ca F.C. Argeș, U.T.A. și „U" Cluj au prezentat formule de echipe stabile cecea ce le-a închegat și mai mult jocul, ideea lor tactică.

Petrică RĂDULESCU :

Prin îndrăzneala de a se afirma, prin atracția participării la cupele europene, printr-o mai bună organizare și, firește, printr-un joc îmbunătățit care deschide perspective unor progrese și mai mari. Totul, coborît însă, cu scăderea valorii și potențialului echipelor bucureștene, explică această ascensiune a provinciei.

Bazil MARIAN :

Echipele provinciale, care s-au instalat în fruntea clasamentului, au avut posibilitatea de a se pregăti în „liniște" pentru acest campionat, fără a fi perturbate de cineva. Nu au avut nici probleme prea mari de a da jucătorii loturilor, nici de a face față unor competiții continentale. În acest sens, cred că au profitat la timp în turul campionatului pentru a-și consolida poziția. **În orice caz, este meritorie ascensiunea unor echipe provinciale, chiar în condiții arătate mai sus.**

Cornel DRAGUȘIN :

Noutăți propriu-zise de ordin tactic nu au apărut în decursul acestui campionat. În schimb, au fost antrenori și echipe care au manifestat o preocupare deosebită pentru a găsi idei și soluții tactice, care să compenseze, în joc, decalajul de valoare față de adversar. Cînd spun acest lucru mă refer, în primul rînd, la formațiile noastre prezente în competițiile internaționale. Dar unele exemple pot fi date și din campionatul republican. **Este vorba de F.C. Argeș și C.F.R. Cluj, modele aproape de valorificare a posibilităților tactice colective și de organizare superioară a jocului.** Și una și alta au realizat obiectivele majore vizate. În principal pe seama factorului tactic.

Traian IONESCU :

Noutăți de ordin tactic au apărut destule în acest an competițional. **Dar numai pe plan mondial. Nu însă și la noi.** Deși multe din echipele noastre fruntașe ar putea pune în aplicare cu succes, o serie de elemente de progres ale jocului, teoretic cunoscute, cum ar fi: **sporirea randamentului fizic, presingul, marcajul om la om etc.** parte însă — și aici trebuie căutat corectivul — vina aparține și atacanților care dispun de un registru tehnico-tactic sărac și refuză în general, angajamentul și răspunderea. Există la noi o frică, aș spune cronică și contagioasă în același timp, de a da finalitate acțiunilor ofensive, de a șuta la poartă. În schimb, majoritatea atacanților preferă artificiul inutil, execuția cu efect în tribune, spectacolul ieftin. **Într-o oarecare măsură și publicul nostru este vinovat, încurajînd asemenea acțiuni care aduc prejudicii, în realitate, eficacității fotbalului.**

Ștefan SOCACIU :

Două procese au determinat această situație. Prima este — și cu asta nu intenționez să stîrbesc cu ceva din meritele provinciei — slăbirea echipelor care au dat jucători loturilor și mai ales celor bucureștene, considerate pînă nu de mult niște forje în fotbalul nostru. Ele n-au mai evoluat la nivelul capacității loturilor lor. Faptul a dat prilej echipelor provinciale — și cu asta trec la al doilea aspect al problemei — să obțină rezultate mai bune și să ocupe locuri superioare în clasament. Desigur că acest lucru nu era posibil fără o pregătire corespunzătoare. Și ele au avut-o, dispunînd de loturi complete sau mai complete, avînd deci sub supraveghere permanentă jucătorii. Este meritul antrenorilor lor că au știut să folosească în mod judicios și atent ocazia ivită. **Sînt de părere că echipa națională va fi consolidată și va obține rezultate mereu mai bune dacă va dispune constant de jucători foarte bine pregătiți la cluburi și aceasta va reduce și mai mult stagiile de pregătire ale lotului.**

În orice caz pe cît de mult m-au dezamăgit echipele bucureștene, pe atît m-au satisfăcut cele provinciale pentru că asta înseamnă o concurență mai mare la primele locuri și în viitor, cînd ele nu poate fi decît în folosul campionatului, în al unei pregătiri îmbunătățite care să ducă la progrese certe.

5 CĂRUI FAPT SE DATOREAZĂ EFICACITATEA FOARTE SCĂZUTĂ A ACESTUI CAMPIONAT ?

Ștefan ONISIE :

Sînt două explicații aici: pe de-o **s-a înregistrat fenomenul de continuă perfecționare a jocului în apărare ,iar pe de altă parte, în ceea ce privește situația din campionatul nostru, oamenii de gol n-au fost în tot timpul întrecerii în plenitudinea forțelor, mulți dintre ei lipsind etape în șir din echipele lor.** Mă refer la jucătorii ca Dumitrache, Oblemenco, Dembrovschi și Ruglubei care, cînd nu au nici un fel de probleme, rotunjesc serios procentul de eficacitate.

Petrică RĂDULESCU :

Gradul de eficacitate scăzută își are mai multe cauze: **lipsa unor jucători bine dotați fizic și tehnic: deficiențele din instruire, rezultate din insuficiența pregătirii trasului la poartă în condiții apropiate de joc ca și a exersării execuției loviturilor libere** (din asemenea faze fixe s-au marcat foarte puține goluri); **fuga de răspundere, teama de a nu greși, influența negativă a spectatorilor care apostrofează pe jucătorii cu nereușite în șuturile la poartă** (fapt care nu se întîmplă în străinătate) — toate sînt elemente principale care explică scăderea eficacității.

Bazil MARIAN :

Eficacitatea scăzută se explică într-o mare măsură, prin slaba eficiență a jucătorilor care ajung în astfel de situații de a înscrie, prin lipsa plăcerii și a setei de gol la atacanții noștri. Dar, într-o măsură apropae egală, ea se datorește și... apărătorilor actuali ale căror mijloace fizice, **tehnice și tactice se apropie de nivelul atacanților, dovedind încă o dată că în fotbal este mai ușor să te aperi decît să ataci.** Cît de greu este, însă, să și înscrii goluri cu astfel de apărători aglomerate în care se joacă astăzi !

Cornel DRAGUȘIN :

Pe de o parte eficacitatea a scăzut ca urmare a unei mai bune organizări a jocului în apărare. Pe de altă parte, în mod paradoxal, ea a scăzut și ca urmare a unei mai bune organizări a jocului în atac. Cu alte cuvinte, în timp ce apărarea a progresat, atacul a stagnat. Și aceasta pentru că, în general, jucătorii de atac nu au înțeles încă faptul că, în fotbalul modern, ei trebuie să participe la joc pe întreg terenul, să se sacrifice pentru echipă, să muncească pentru a-și crea ocazii de gol. Ei așteaptă pasa de gol, ca și cum ar fi ceva firesc, ceva ce li se cuvine. Și cînd nu o primesc, se supără, se descurajează, se plimbă fără rost pe teren, în loc să se zbată pentru a-și crea ocazii de gol. Și, în sfîrșit, o altă cauză a ineficacității atacului o constituie faptul că, în general, jucătorii de atac nu au o pregătire tehnică corespunzătoare. Și ele au avut-o, dispunînd de loturi complete sau mai complete, avînd deci sub supraveghere permanentă jucătorii. Este meritul antrenorilor lor că au știut să folosească în mod judicios și atent ocazia ivită. **Sînt de părere că echipa națională va fi consolidată și va obține rezultate mereu mai bune dacă va dispune constant de jucători foarte bine pregătiți la cluburi și aceasta va reduce și mai mult stagiile de pregătire ale lotului.**

Traian IONESCU :

Mai întîi, vorbind de scăderea indicilor de eficacitate în acest campionat, trebuie să admitem ideea că, în general, **apărările sînt mai bine organizate, astăzi.** În al doilea rînd, se simte o criză acută de jucători în atac, care să facă față cu succes noilor cerințe ale jocului. În al treilea rînd, **promovarea unor tactici falimentare, cu abuz de pase laterale, care în fond evită angajarea în efortul maxim și răspunderea personală.**

Remedierea unor astfel de insuficiențe presupune: **o selecție foarte riguroasă, în funcție de calitățile necesare omului de gol** (viteză de reacție și execuție, forță de pătrundere, sut, curaj) **și pregătirea atacanților în spiritul unei atitudini de angajare luptătită.** În lupta pentru înfrîngerea apărătorilor, în disputa dură și adeseori inegală, cu apărătorii.

Ștefan SOCACIU :

Eu văd explicația, în principal, în faptul că la antrenamente nu se exersează suficient trasul la poartă, în orice condiții de joc și de la orice distanță. Asta duce și la o lipsă de curaj de a finaliza, a jucătorilor. Adăugînd că jucătorii, în primul rînd înaintașii, au folosește șutul prin surprindere de la distanță, precum și gabaritul necorespunzător al multor atacanți. În inferioritate vădită față de apărătorii masivi, cred că apar limpede cauzele acestei ineficacități.

IDEI DE REȚINUT

ACEASTĂ EDIȚIE S-A SITUAT SUB NIVELUL GENERAL AL CELEI PRECEDENTE

PREGĂTIREA ECHIPELOR NOASTRE NU ATINGE STANDARDUL CERINȚELOR INTERNAȚIONALE

PREA PUȚINE REALIZĂRI ÎN DOMENIUL NOUTĂȚILOR TACTICE

RANDAMENTUL UNEI ECHIPE DEPINDE ÎN MARE MĂSURĂ DE CONTINUITATEA ȘI UNITATEA PROCESULUI DE ANTRENAMENT

EXISTĂ O „CRIZĂ DE ATACANȚI"; IAR CEI EXISTENȚI AU UN REGISTRU TEHNICO-TACTIC SĂRAC

În finalul sondajului de opinii evidențiem obiectivitatea și modul documentat al aprecierilor interlocutorilor cu privire la principalele aspecte pozitive și cauze ale unor lipsuri.

În general, am constatat concordanță în aprecieri — majoritatea corespunzînd și opiniilor redacției noastre —, mai ales în ce privește evoluția superioară a formațiilor provinciale, eficacitatea scăzută și problema noutăților de ordin tactic. Există însă și deosebiri în opiniile exprimate, ca în orice dezbatere supusă unui campionat care poate fi privit și comentat din diferite unghiuri și de pe diverse poziții, uneori de clasament. Asemenea deosebiri apar atunci cînd este vorba de acordat un calificativ campionatului în comparație cu trecuta ediție sau de etapa atinsă de echipele noastre în raport cu evoluția fotbalului în lume. Aceste diferențe însă nu ating limite care să excludă posibilitatea unei apropieri a punctelor de vedere.

Importantă este însă, dezbaterea în sine și mai ales arătarea unor cauze și soluții. De aceea considerăm ca foarte utile aceste discuții — care vor continua în coloanele noastre — în preajma reluării pregătirilor pentru viitorul sezon, pentrur un nou campionat, pe care-l dorim mai bun, și pentru noi întîlniri internaționale, de la care așteptăm satisfacții și mai mari decît pînă acum.

Anchetă realizată de Petre GAȚU, Mihai IONESCU și Gheorghe NICOLAESCU